

Jednající Duch svatý

Hošťálková 20. 5. 2018

Písně: 373, 443, 364, 682, 672

Čtení Písma: Skutky apoštolů 2, 1 - 22

Text kázání: Skutky apoštolů 2, 12 - 13

Milí bratři a sestry,

můžeme si to nedělní ráno dobře představit. Židé slavili svátek Letnic na památku vydání Desatera Božích přikázání na Sinaji - to se stalo padesátý den po vyjití Izraele z Egypta. Letnice byly také svátkem ukončení žní a přinášely se při nich oběti už z nové úrody. Sešlo se mnoho lidí, a mezi nimi byli i ti, kteří patřili k učedníkům Pána Ježíše Krista. Nevíme kolik jich bylo, ale jistě tam byli všichni apoštolé, i Matěj, který byl zvolen na uprázdněné místo po Jidášovi. Najednou se stalo to, o čem v textu čteme: Na shromážděné apoštoly sestoupil zvláštním způsobem Duch svatý. A to se hned projevilo tím, že jim bylo dáno mluvit různými jazyky, aby jejich poselství rozuměli všichni přítomní.

Je jasné, že to vzbudilo veliký údiv všech přítomných. Najednou, zcela nečekaně, je tam oddělen a podivuhodně vyzbrojen hlouček lidí k nějakému zvláštnímu úkolu. Ti, kdo byli svědky této události, se rozdělili na dvě skupiny: Jedni byli ohromeni, žasli a ptali se: „**Co to má znamenat?!**“ Uvědomili si, že tak mimořádné věci se na světě nikdy nedějí „jenom tak“, pro nic za nic; rádi by znali na svou otázku odpověď. A tu odpověď potom také dostali ve svědectví apoštola Petra, který jim jasně vysvětlil, že pro zásluhu Pána Ježíše se naplnilo zaslíbení o seslání Ducha svatého, že ta dávno předpovídaná velká chvíle je zde. Z těchto lidí, kteří se takto ptali, pak byli mnozí mezi těmi třemi tisíci, kteří se dali ještě téhož dne pokřtít (v. 41).

Byli tam ovšem i ti druzí, ti, kteří mají pro všechno mimořádné, snadné vysvětlení: „*To nic není, nevímejte si toho!*“ Takoví lidé umí všechno snadno shodit nějakou lehkovážnou i hloupou poznámkou: „**Opili se mladým vínem!**“ Nejspíš mluvili ze své vlastní zkušenosti; a možná to byli také ti, kdo vždycky patřili k nepřítelům Pána Ježíše Krista - proto se hned snažili všechno to zesměšnit a potupit. U některých přihlížejících se jim to jistě podařilo. Ale dílo Ducha svatého zastavit nemohli. Petr jejich poznámku rozhodně odmítl a odkázal ke slovům proroků a jasnému přítomnému Božímu jednání. V té chvíli se k apoštolům přidalo na tři tisíce lidí, a Kristova církev se vydala na cestu dějinami.

I my si dnes připomínáme tento vzácný padesátý den po Velikonocích. Tím příběhem se všichni nějak dostáváme do obrazu, jak Duch svatý na světě působil po celá ta staletí, která od té doby uběhla. Jsme vděční apoštolu Pavlovi, že nám zanechal výstižné shrnutí toho, co je ovocem Ducha svatého (ep.Galatským 5,22): „**Láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotá, věrnost, tichost a sebeovládání**“ - Tolik pěkných věcí a všechny rostou právě tam, kde působí Duch svatý. Uvědomujeme si nad tím, jak také my potřebujeme, aby byl Duch svatý dán každému z nás, abychom věděli, jak a proč žít, jaké úkoly nám byly svěřeny. Proto se i my stavíme vedle těch, kteří se ptají: „**Co to má znamenat?**“, a ptáme se, jak se to

v našem životě projevuje, když je nám Duch svatý dán. Zkusme si ukázat alespoň na některé věci.

Dnešní člověk často propadá pocitu marnosti a zbytečnosti svého života. Jako bychom žili v prázdnotě a také my sami byli nějak prázdní všeho pěkného a dobrého. Tento pocit v nás může vyvolat sám Duch svatý, aby nám pak ukázal, jak vzácný je každý den našeho života, každé setkání s bližním a každé slovo evangelia, které můžeme slyšet. A tak nám ukáže nejen na prázdnotu, ale i k plnosti života.

Nebo: Všichni máme mnoho práce a starostí. Od rána do noci se ve svém myšlení zabýváme starostmi o jídlo, oděv, střechu nad hlavou, o práci a peníze. Ale uprostřed těchto všedních věcí probouzí Duch svatý v člověku touhu po svatých věcech, po svatém Božím Slově i církvi - „společenství svatých“, jak je vznáváme. Toto pronikání „svatého“ do naší všednosti je jeho veliký dar.

Duch svatý také každého z nás učí, jak by mohlo být napraveno to, co se mezi námi, lidmi, nějak pokazilo. Ukáže nám třeba na to, že jsme se bolestně dotkli svého bližního. To se může stát velmi snadno. Když pak k nám promluví Duch Boží, dá nám třeba dobré slovo, kterým můžeme bolest nebo zlost, kterou jsme vyvolali, odstranit. A také naopak: Někdo ukřivdil nám a nemá sílu, aby si to přiznal, ani slovo, se kterým by za námi přišel. Jen Duch svatý nás může osvobodit od tíživého pocitu křivdy, která na nás byla spáchána a dát sílu odpustit, třebaže jsme o to nebyli požádáni.

Víme, že na světě žijí také i dnes lidé v nepředstavitelné bídě, že děti umírají hladem. Je to daleko od nás a my jim nemůžeme přímo pomoci. Věříme, že je to Duch svatý, který nám tuto skutečnost připomíná, a my na ně musíme myslet, modlit se za ně a máme-li možnost, sáhneme do kapsy nebo přiložíme ruku k dílu, aby jim bylo pomozeno. A tím více také pomáháme tam, kde je jakákoli bída v našem dosahu.

Mohli bychom jmenovat neustále dál, co i nám má být Duchem připomínáno a dáno. Připomeňme si ještě alespoň modlitbu. Ani sílu k modlitbám nezískáme nikde jinde, než z něj, z Božího Ducha. Duch svatý zasahuje do všech oblastí našeho života, obdarovává i zmocňuje člověka, otevírá i řeší problémy a tvoří na světě nové věci.

Když si ještě znovu připomeneme to, co se tehdy odehrálo v Jeruzalémě, že po vylití Ducha svatého na apoštoly se jedni ptali a očekávali, co se bude dít dál, a druzí to, čeho byli svědky, snadno odmítli, uvědomujeme si, že se tam tehdy odehrál zvláštní soud. Můžeme v této souvislosti myslet na slovo Pána Ježíše o dvou lidech, kteří budou - při jeho druhém příchodu - **„spolu na poli, jeden bude vzat a druhý zanechán; dvě budou spolu mlít mlýnským kamenem obilí, jedna bude vzata a druhá zanechána“** (Mt 24,40). To všechno se vlastně děje i dnes a připadá nám to zvláštní. Můžeme být s někým pod jednou střechou, sedět třeba vedle sebe v kostele a poslouchat ta samá slova, a nepostřehneme jediný záchvěv toho děje, kterým je náš soused zasažen. Proč to tak je? Proč jsou zde vždycky ještě ti „druzí“? Je to třeba jen náhoda, že stáli nějak mimo ten hlavní a silný proud vanutí Ducha, že jím nebyli přímo zasaženi? Ale o náhodě v souvislosti s Duchem svatým se mluvit nedá! On má rozhled a přehled a ví, kam a kdy má zavanout. Není možné jej nutit, ale je možné jej prosit: *„Přijď Duchu milosti a mocí z výsosti nás přioděj“*. On jistě není

vázán ani na naše prosby, ale věříme, že přichází tam, kde je upřímná touha, hledání a prosby.

Tak si našel tehdy - tam v Jeruzalémě - ty vyvolené, do kterých vstoupil a naplnil je. Byli tam i jiní, které svou mocí nenaplnil. Neznáme důvody, proč k jednomu ano a ke druhým ne. Snad jen to, že ti první byli přístupní, otevření, roztoužení; ti druzí spokojení, plní svého ducha a nikoho už ve své vlastní dokonalosti, dobrotě a spravedlnosti nepotřebovali. Ti se pak smáli a hledali vysvětlení jiné - ale zůstali stranou. Duch svatý k nim nepřišel, třebaže byli tak blízko.

Víme, že i my dnes potřebujeme dar Ducha svatého, nemůžeme bez něj být. Opouštějme všechno sebejisté myšlení, že si ve svém životě na všechno stačíme sami a prosme o porozumění Božím cestám s námi, o jeho Ducha, který by nás na našich cestách vedl. A pak buďme připraveni, že si nás Duch svatý povolá do služby tak, jako si povolal Petra a ostatní. Pak už nebudeme jen diváky, ale lidmi, kteří se podílí na díle našeho Pána právě tam, kde z jeho vůle a pověření žijeme. Nebude nám hned všechno jasné a i my se budeme ptát, tak jako ti lidé tenkrát: „**Co to má znamenat?**“. Ale zároveň budeme stát na místech těch, kteří slyšeli Petrovo kázání a ptali se dál: „**Co máme dělat?**“. To jsou skutečně dobré otázky. Protože ti, kteří si je kladou, ti už stojí pod vlivem Ducha svatého.

Děkujeme za dar Ducha svatého. Kdyby nám, církvi, nebyl darován, dávno by tu už žádná církev nebyla. Prosme Pána Boha, aby nás svým dnešním Slovem o „vylití Ducha svatého“ utvrdil v jistotě, že si našel svůj příbytek také v našem životě, vystavujme se jeho moci a chtějme se upřímně stávat jeho nástroji, skrze které si bude připravovat, přizpůsobovat a přitahovat tento svět pro své přicházející Království i svou konečnou vládu.

Amen.